

Det er ikke rettferdig!

Har du noen gang tenkt på at det mange steder i verden er slik at mennesker ikke får lov til å tro det de vil? Det kan være litt vanskelig for oss å forstå. For oss er det ganske naturlig at vi kan gå i kirken uten å tenke på at det skal være ulovlig. Mange steder i verden blir barn mobbet for det de tror på, og det skjer enda mer alvorlige ting som at foreldrene deres blir fengslet hvis de tror på Jesus. Det kan være veldig vanskelig å være kristen da. Nå skal du få se en film om en jente som er kristen og hvordan hun har det på skolen.

Klikk her for å se filmen: [Gjennom et barns øyne](#)

- Hva tenker du når du ser denne filmen?
- Hva ville du gjort hvis du var denne jenta?
- Eller om du var en av de som gikk i klassen hennes?

I Iran er det slik at mange barn har det veldig vanskelig fordi de er kristne, det skal du få høre om her.

Se vedlegg i dokumentet: Barnehistorie fra Iran

Vi i Stefanusalliansen synes ikke det er rettferdig at noen skal bli behandlet annerledes fordi de er kristne. Mange barn og foreldre som vi møter spør om vi kan være med og be for dem. Kanskje du kan være med på det? Du kan for eksempel be:

Kjære Gud.

Takk for at vi kan komme til deg med alle ting.

I dag ber vi for noe som er veldig vanskelig.

Vi ber for barna og familiene som blir mobbet og behandlet dårlig fordi de tror på deg.

Må du være nær dem midt oppi alt som er utfordrende og trist.

Vi ber for mennesker som har mulighet til å påvirke situasjonen deres til det bedre.

Styrk dem og gi dem mot til å kjempe.

Hjelp oss å huske på de som forfølges for sin tro på deg.

Amen

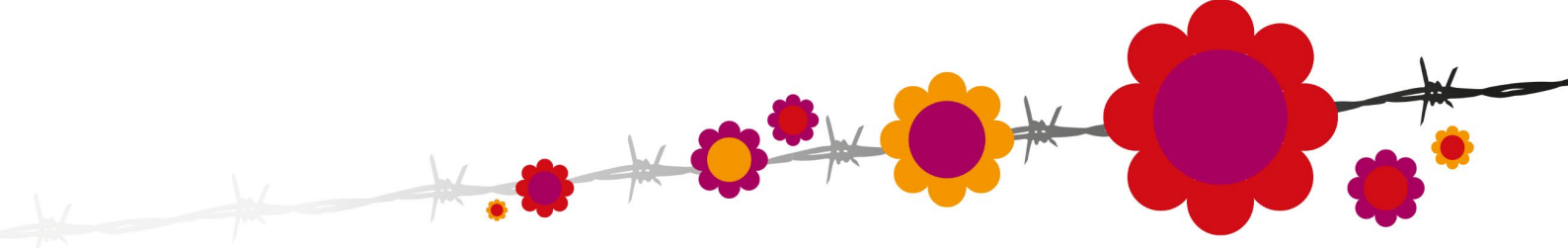
Hvis dere har lyst til å gjøre noe mer, vet jeg at mange som har det vanskelig synes det er veldig fint å bli husket på. Kanskje dere kan tegne en tegning hvor det står at du ber for dem, eller at de ikke er glemt. Du kan skrive det på engelsk: 'We pray for you' eller 'You are not forgotten'. Tegningene kan du sende til Stefanusalliansen, så sender vi det til noen som trenger det!

Adressen er:

Stefanusalliansen

Postboks 6603 Rodeløkka

0502 Oslo



BARNEHISTORIE:

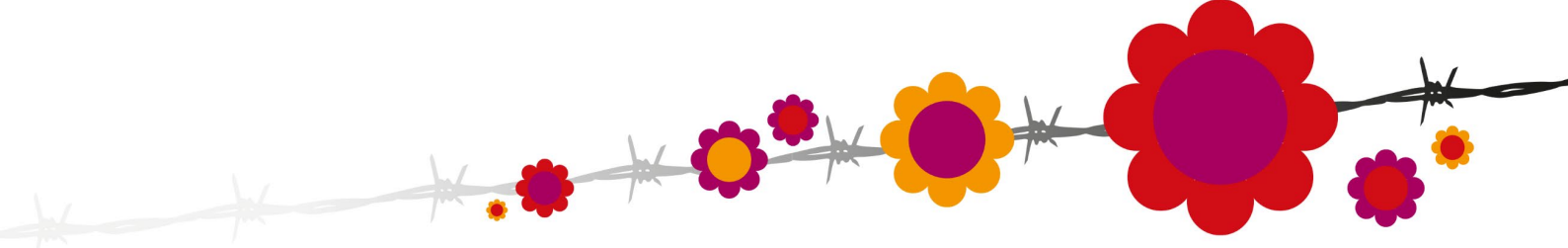
Dagen da alt stod stille

Har du noen gang hatt en opplevelse av at tiden står stille? Det har jeg. Og det var en vond opplevelse. Jeg var bare 10 år da det skjedde. Jeg heter Mehdi og bor i et land som heter Iran. Iran er ganske annerledes enn Norge.



Noen år før den forferdelige hendelsen kom pappa over en bibel. Du har kanskje mange bibler hjemme, men i Iran er det faktisk slik at bibler på farsi, altså det språket vi snakker, er helt forbudt. Likevel var det slik at pappa fikk en bibel fra en han kjente godt på jobben. Pappa begynte å lese i den – og han synes historiene om Jesus var helt fantastiske. Pappa ble så berørt at han bestemte seg for å følge Jesus. Han fortalte også mamma, meg og søsteren min alle de fine historiene om Jesus. Og at han uskyldig hadde dødd for oss, selv om han var Gud. Vi hadde aldri hørt noe lignende, og det gjorde sterkt inntrykk på oss. Vi bestemte oss for å bli kristne.

Vi var så glade og takknemlige for at vi hadde møtt Jesus! Men det å bli kristne gjorde ikke livet vårt noe enklere. I Iran er det slik at vi ikke har lov til å bli kristne. Hvis det skjer, kan det skape store problemer for familien, og det gjorde det.

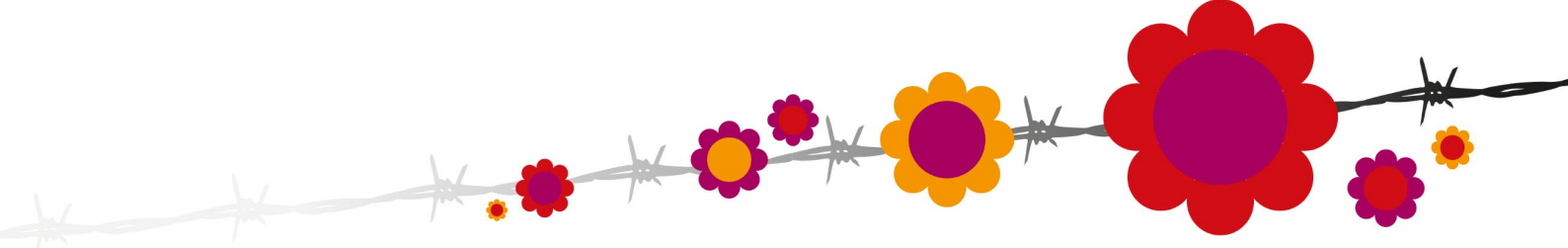


Jeg måtte være veldig forsiktig med å fortelle noen på skolen at jeg var blitt kristen. Jeg hørte om ei som gjorde det – og hun ble mobbet, spyttet på og kalt mange stygge ting. Faktisk var det slik at læreren hennes lot alt dette skje. Akkurat som det skulle være greit? Alle lærere burde passe på at barn aldri blir mobbet på skolen! Mange som har blitt kristne får heller ikke lov å studere når de blir eldre, så jeg var litt bekymret for hvordan fremtiden min skulle se ut.

I Iran er det ikke slik som det er hos deg, at du hver søndag bare kan gå inn i en kirke hvor som helst. Her det forbudt med kirker. Derfor samles vi i hemmelighet, hjemme hos hverandre. Ofte møtes vi på ulike steder, slik at vi ikke blir så lett å finne. Vi kjenner heller ikke til så mange andre kristne her. For hvis vi blir oppdaget, skal vi ikke avsløre navnene til de andre kristne i byen.

I Iran kan vi heller ikke studere til å bli prester, slik at kirken kan få en leder. Da pappa ble kristen, startet han en egen kirke hjemme hos oss – men han synes det var mange vanskelig tekster i bibelen og var usikker på hvordan han skulle fortelle andre om Jesus når det er ulovlig. Derfor var han så glad når han kom i kontakt med noen som driver undervisning for prester på internett! Pappa ble en trygg og god leder for kirken vår. Vi var også flere barn som var med, og det var så fint å være der – for der kunne jeg virkelig være meg selv.





Så skjedde det fryktelige. En søndag vi var samlet til gudstjeneste – stormet det inn 10 politimenn. De ropte og skrek, og oppførte seg på en måte jeg ikke visste voksne kunne. Jeg ble veldig redd. De sa at dette var et ulovlig møte og at vi aldri fikk lov til å samle oss slik igjen. Så tok de biblene våre, samlet sammen alle de kristne bøkene og tok alle mobiler. Så kom det verste. De gikk frem til pappa og broren hans, slo dem i ansiktet og tok dem meg seg i bilen. I dagene som fulgte var det som om tiden stod helt stille, jeg var så redd og lei meg.

Etter noen dager fikk vi beskjed om at pappa var i fengsel. Men vi fikk ikke snakke med ham. Etter tre uker kom han ut, og vi så på ham at han ikke hadde hatt det bra. Han fortalte også at om to måneder måtte han tilbake til fengsel. For han hadde fått en dom på 5 år. Bare fordi han hadde ledet kirken! Det er så urettferdig! Vi vil jo bare være sammen og høre om Jesus.

Jeg føler meg ofte redd og motløs når jeg tenker på hva som kan skje med pappa videre og oss som familie. Vil du være med og be for oss? Det er mange som sitter i fengsel i Iran fordi de tror på Jesus. Mange har sagt at de synes det er godt å tenke på at mennesker rundt i verden ber for dem. Jeg håper du kan være med på det!

Historien er bygd på virkelige hendelser. Bildene er illustrasjonsbilder og hentet fra Shutterstock.